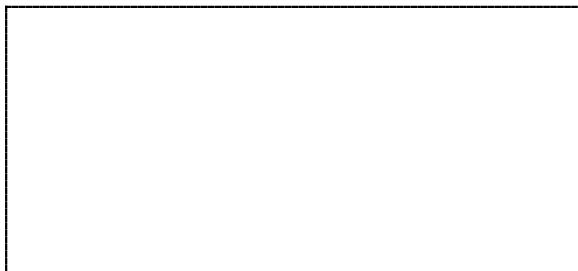

P 902041

PB-PP | B-31126
BELGIE(N) - BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niét in januari en augustus)

60ste jaargang nr. 10 - december 2016

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be

Kerkgebouwen Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE93 7510 0260 2367, BIC: AXABBE22** t.n.v.
Gemeenteleven Keizerstraat

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149, BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

Houdt dan de lofzang gaande.

(Psalm 107 ber.)

Het is opvallend, hoeveel er in de eerste hoofdstukken van het Lucas-evangelie wordt gezongen. Nu lijkt dat misschien niet veel bijzonders. Tenslotte heet het niet voor niets een evangelie, een blijde boodschap, die Lucas schrijft, en bij blijdschap hoort gezang, nietwaar?

Misschien is het juist wel daarom, dat de blijdschap zo voor het opscheppen ligt in het begin van het eerste bijbelboek van Lucas. Want waar de beloftevolle boodschap van de engel die aan Zacharias en later aan Maria de geboorte van een zoon aankondigt al bijna als een gedicht klinkt, daar horen we bij de ontmoeting van Maria met haar familielid Elizabeth een ware lofzang uit haar mond opklinken, korte tijd later gevolgd door het loflied van Zacharias bij de geboorte van zijn zoon. En dan nemen de hemelse engelen het estafettestokje over als ze de kortste lofzang in deze verzameling ten gehore geven: 'Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die Hij liefheeft.' Waarop tenslotte Simeon het rijtje mag afsluiten.

Drie regels telt de engelenzang, maar daarmee wordt veel gezegd. Ook al omdat het een reactie is op de aanzegging aan de herders, dat de Messias, de Zoon van David, is geboren. Het feit, dat daarop een lofprijzing op God de Heer volgt, geeft aan wat Lucas in het voorgaande uitdrukkelijk heeft willen zeggen: dit is geen gewone gebeurtenis, dit is geen gewoon kind. In Hem zien we God Zelf aan het werk. Hij is het bewijs van Gods genadige toewending naar mensen, en niet zomaar een telg uit een oud geslacht die nu eindelijk aanspraak zal gaan maken op de troon die Hem van oudsher toekomt.

De wending in de geschiedenis, die we vandaag nog mogen vieren, is het gevolg van Gods goede wil, niet van de goede - of minder goede - bedoelingen van mensen. Daarom is het terecht om God de eer te geven. Maar er zit nog meer aan vast. Want de regels van de lofzang hangen met elkaar samen. Daar waar God de eer gegeven wordt, daar komt ruimte voor vrede op aarde. In de eerste plaats omdat God het zo bedoelt en omdat Hij de geschiedenis in handen heeft. Maar toch ook, omdat alleen waar mensen afzien van hun eigen eer en prestige ruimte ontstaat om te luisteren naar wat God eigenlijk wil. Omdat Hij zó om mensen geeft, dat Hij ons leven en onze dood gedeeld heeft om onszelf voor Zich te winnen. Dàt is het goede nieuws waar Lucas ons over bericht, dàt is de blijde boodschap waardoor in zijn evangelie de één na de ander in zingen uitbarst. Met als bedoeling dat dat zó aanstekelijk werkt, dat ook wij in die vreugde gaan delen en op onze beurt God de lof toezingen om Zijn liefde voor mensen, dat we ons openstellen voor zijn goedgunstigheid en zo ook zelf instrumenten van vrede worden in Zijn hand.

JHB

Kerkraad

De vergadering van 26 oktober werd geopend met gebed en het voorlezen van een gelijkenis uit Lucas 19 verzen 11 t/m 27. De notulen (Geert is notulist) werden nagekeken en goedgekeurd. We legden het agenda vast. We evalueerden de kerkdiensten van zondag 9 oktober de Oogstdienst – zondag 16 oktober – zondag 23 oktober met een gastpredikant. Deze diensten werden goed bevonden. We bekeken de ingekomen en uitgaande correspondentie. Het volgende punt was Advent, het is een even getal 2016 dus wordt er weer een krans op de tafel gelegd. We overliepen de te doen lijst voor Advent/Kerst. We hadden het over ons kerkblad, over de lijsten die in de kerk hangen en de lijst voor het bezoek aan de ouderen naar aanleiding van Advent/Kerst. We hadden het over de gang van zaken in verband met de nevendienst voor de kinderen en de catechese en eventuele samenwerking hierover (catechese) met de Zandpoortkerk. We hadden het ook al over de eerste zondagen en het jaarplan 2017. We hadden het over de orgelisten (zie verder in dit blad). We vroegen ons ook af, de eerste zondag van 2017 is 1 januari, of we dan een kerkdienst moeten houden, we vragen aan de kerkgangers wat ze hierover denken. Meerderen gaven nu al aan niet aanwezig te zullen zijn op deze eerste zondag van januari. We luisterden naar de verslagen over Kindernevendienst en oppasdienst, jeugdkerk en jongerencatechese, senioren, diaconaat, zending, pastoraat en groot-kerk-verband = Synode en district ABL. We noteren de punten voor volgende vergadering, die doorgaat op maandag 5 december in de kerkzaal. Indien u opmerkingen heeft of suggesties wil doen, contacteer dan onze predikant of een ouderling. We sluiten de vergadering met gebed.

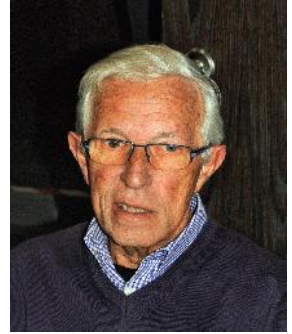
Georges

Samenstelling kerkenraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Mani Kanza	0489 - 86 38 41
	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

DE "ORGANISTEN"

Jaren lang zijn we verwend door "onze vaste organisten" Jaap van der Wulp – Peter Oerlemans – Emiel Poncin. Bij belet van één van hen, is er altijd wel één van de drie die overneemt of wisselt, dat regelen ze onder elkaar en als dit niet mogelijk is, doen we beroep op externen, dit zijn er op dit ogenblik twee, maar dat verloopt niet altijd zo vlot. Nu heeft Jaap aangegeven te willen stoppen na meer dan 40 JAAR TROUWE DIENST. Dit om familiale redenen. Jaap begeleidt ons nog op zondag 18 december in de eredienst en op zaterdag 24 december (Kerstavond) en in de zondagse eredienst van 25 december (Kerstdag) voor de laatste maal. Maar we willen hem al op zondag 18 december in de bloemetjes zetten voor zijn jarenlange inzet. Doen jullie mee door in grote getale aanwezig te zijn in deze dienst ?

We danken Jaap, Peter, Emiel voor hun trouwe dienst en inzet om de erediensten te ondersteunen met hun orgelspel.

Georges.

Verjaardagen

01 december	Renate Huhn e. De Smet
01 December	Yunus Dirlik
28 December	Chris Du Meunier e. Vandensavel
29 december	Sara Sakur
01 januari	Pore Dirlik
01 januari	Mecide Sakur
01 januari	Georgette Saliba e. Younan
04 januari	Elyas Maghi
15 januari	Godwin Ntamba
23 januari	Jan Sakur

We wensen alle jarigen een fijne verjaardag, maar vooral Gods zegen !

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

zondag 04 december
ds. M. Schippers

organist: J. van der Wulp
2° collecte: Kerkblad

zondag 11 december
ds. J. Brouwer

organist: E. Poncin
2° collecte: Kindernevendienst/Jeugd

zondag 18 december
ds. J. Brouwer

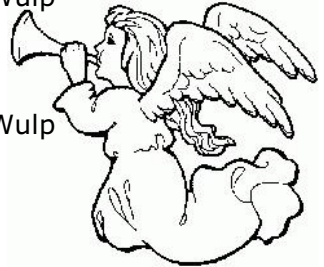
organist: J. van der Wulp
2° collecte: Zending

zaterdag 24 december
ds. J. Brouwer
20 uur Kerstavond

organist: J. van der Wulp
2° collecte: Rwanda

zondag 25 december
ds. J. Brouwer
Kerstdag

organist: J. van der Wulp
2° collecte: *geen*

zondag 1 januari geen dienst

zondag 8 januari
dhr. H. Fresen

organist: E. Poncin
2° collecte: Kerkblad

zondag 15 januari
ds. J. Brouwer
H. Avondmaal

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Synodale Kas

zondag 22 januari
ds. J. Brouwer

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Kindernevendienst

zondag 29 januari
ds. J. Brouwer

organist:
2° collecte: Leprazending

Zieken

In de afgelopen periode heeft Paul De Smet gedurende langere tijd in het ziekenhuis gelegen en daarbij enkele heelkundige ingrepen ondergaan. We wensen hem toe, dat hij spoedig zoveel beter is, dat hij terug naar huis mag.

Rooster

	<i>Kindernevendienst</i>	<i>Lector</i>
04/12	Hermien	Aysel
11/12	Wibe	Rina
18/12	Guyny	Godelieve
24/12	Hanne	Chris
08/01	Hermien	Aysel
15/01	Guyny	Henriëtte
22/01	Wibe	Jelle
29/01	Hanne	Rina

Bij verhindering graag zelf ruilen, daarna doorgeven aan ds. Brouwer.

GELOVEN

Bij het bladeren in een oude bijbel vond ik nog een gedichtje, dat als titel heeft.

Geloven is:

Geloven is leren, leren vertrouwen,
leren geloven op wie je kan bouwen.

Geloven is zoeken, zoeken en ervaren,
zoeken om te vinden, delen en bewaren.

Geloven is liefde, liefde om te geven,
in liefde geloven al is het maar even.

Geloven is hopen, in hoop die doet leven,
hopen op een toekomst die ons is gegeven.

Geloof in jezelf, geloof in die Ander,
geloof in een wereld die geeft om elkander !

(tekst van J. Roeleveld)

Agenda

05 december	Kerkraad - kerkzaal 19u45
15 december	Seniorennamiddag - kerkzaal 14u30
19 december	Bijbelavond - kerkzaal 20 uur
09 januari	Kerkraad - kerkzaal 19u45
18 januari	Gebed voor de eenheid van de christenen - Zandpoortkerk 19u30
19 januari	Seniorennamiddag - kerkzaal 14u30
26 januari	Bestuursraad - kerkzaal 20 uur
30 januari	Bijbelavond- -kerkzaal 20 uur

EEN VERRASSEND NIEUWJAAR

Iemand zei: leef je leven alsof iedere dag je laatste is.

Ik zeg: leef iedere dag alsof het je allereerste is.

Er is zoveel om je over te verwonderen en nog meer om naar uit te kijken.

Slotverklaring SYNODE VPKB 2016

De Synode van de Verenigde Protestantse Kerk in België hield haar tweedaagse synode te Vaalbeek op 12 en 13 november. De bijeenkomst werd geopend met het lezen van Jozua 1, en daarmee was meteen het thema gegeven voor deze vergadering: "de nieuwe generatie". Een nieuwe generatie neemt de verantwoordelijkheden over en zorgt voor de continuïteit en voortgang, maar vooral: ze zal de kerk hervormen en antwoorden geven op nieuwe vragen. En fat in de geest van Jozua 1 vers 9: "sterk en moedig".

Onze voorzitter verwees in zijn openingsrede o.a. naar volgend jaar, als Luthers optreden van 1517 gevierd wordt. Laat het niet in de eerste plaats een herdenken zijn van een historische gebeurtenis – aldus de voorzitter – maar veeleer een aansporing om in het voetspoor van Luther de kerk steeds opnieuw te hervormen.

De Synode heeft belangrijke beslissingen genomen voor de herziening van constitutie en kerkorde, opdat deze ook in de komende jaren goed zouden functioneren.

Uitgebreid wordt stilgestaan bij jeugdwerking en catechese. En de toekomst is al evenzeer thema bij de bespreking van het rapport van de werkgroep "Eigentijds Kerk Zijn", ook al blijkt die materie nog complexer dan gedacht en zal het gesprek daarover volgend jaar voortgezet moeten worden.

Uiteraard worden ook vele praktische en zakelijke besluiten genomen die noodzakelijk zijn voor de goede gang van zaken van de plaatselijke kerken, de districten, Synodale Raad en de synodevergadering.

Een belangrijke stap wordt gezet in het langjarige maar belangrijke proces dat er toe moet leiden dat de VPKB als onderdeel van de Reformed Churches wereldwijd, zich opnieuw positioneert in de tegenstellingen van 500 jaar geleden.

Hoe ongewis de toekomst van de VPKB ook moge zijn, en hoe moeilijk de situatie af en toe lijkt, de synodevergadering geeft blijk van grote eensgezindheid om die toekomst tegemoet te treden, met, zoals in Jozua 1 vers 9, vertrouwen in onze God, "sterk en moedig".

De commissie van advies

Mist over de Maas

Mistroostig liep Joseph Durand langs de oever van de Maas. Een dikke mist hing over de rivier en er waaide een ijzige wind langs de enorme verlaten industriegebouwen en de verroeste stalen buizen die

het landschap beheersten waar eens hoogovens met hun oranje gloed de nacht hadden verlicht. Verderop lagen langs een kaai grote hopen zand en kiezel klaar om opgehaald te worden. Een nog actieve fabriek blies een rookpluim in de koude vrieslucht.

Josephs vrouw Marie was bevallen van hun zoontje Emmanuel en normaal had hij in zijn hart vreugde moeten voelen. Maar Joseph was verzonken in sombere overpeinzingen over hoe het nu verder moest. Net vandaag had hij in de fietsenfabriek waar hij zoveel jaren had gewerkt zijn ontslagbrief gekregen. Nu moeten jullie weten, beste lezers en lezeressen, dat "La Roue Dorée" niet zomaar een fietsenfabriek was, nee, de fietsen die hier vervaardigd werden waren echt wereldkwaliteit, stuk voor stuk handgemaakte knappe staaltjes van Waals vakmanschap. Als je met zo'n fiets reed, besepte je waarom Wallonië ooit het Californië van Europa was geweest, aan de spits van kennis en technologie.

"La Roue Dorée" was indertijd als familiebedrijf gesticht door grootvader Gustave Lachenille en later sterk uitgebreid door diens zoon. Grootvader Lachenille kende al zijn arbeiders bij naam en was voor hen als een vader voor zijn kinderen. Nooit werd iemand ontslagen en iedereen kon bij de baas terecht met zijn problemen. In heel Ougrée was er niemand die geen diep respect voelde bij het horen van de naam van industrieel Gustave Lachenille.

Maar dat was vroeger. Na Gustaves dood was de fabriek uiteindelijk in handen gekomen van zijn kleinzoon Jean-François Lachenille, die het allemaal veel grootser zag en die met zijn bedrijf naar de beurs ging. En dat was het begin van het einde, want de aandeelhouders wilden alsmaar meer winst en eisten constante groei. Om te kunnen blijven groeien, was kleinzoon Lachenille op de duur verplicht te rationaliseren, dit wil zeggen dat hij goedkoper moest gaan werken om competitief te

blijven op de fietsenmarkt. Geleidelijk werd meer en meer van de productie uitbesteed aan een Chinese onderaannemer, tot in Ougrée bijna niks meer overbleef. Bovendien waren de uit China ingevoerde fietsen van minderwaardige kwaliteit, zodat de faam van het merk "La Roue Dorée" kelderde, wat een negatieve invloed had op de verkoop. Ten langen leste was het niet meer houdbaar en moest de fabriek sluiten, de zoveelste in deze streek.

Onze botten zijn verdord, onze hoop is vervlogen, onze levensdraad is afgesneden, zo dacht Joseph.

Hij stapte omhoog langs de arbeidershuisjes in de Rue de la Démocratie. Thuis gekomen zette hij zich aan tafel en schonk zich een "pékèt" in, alvorens hij aan zijn vrouw Marie de droeve mare begon te vertellen. Hoe moest het nu verder?

Marie, die Emmanuel de borst gaf, reageerde niet onmiddellijk, maar begon zacht een Congolees liedje te zingen dat ze als kind van haar moeder had geleerd. Joseph streelde de donkere huid van zijn vrouw en werd rustig door de klank van haar stem. "Wij Walen zijn taaier dan dit", zei Marie. "De dag komt dat de wind uit de vier windstreken door de dode fabrieken van Ougrée zal waaien, zodat ze weer gaan bruisen van leven. Dit kind aan mijn borst is een teken van hoop, een drager van toekomst, een nieuw leven vol beloftes. Ze kunnen ons werk afpakken en onze waardigheid miskennen. Maar pas als we de hoop opgeven, wordt deze plek een vallei van dorre beenderen!"

Plots besefte Joseph weer dat het kerstavond was. Diep onder de indruk van de profetische woorden die zijn vrouw had gesproken, ging hij weer naar buiten. Was tweeduizend jaar geleden het kind in de kribbe ook niet een teken van hoop geweest?

Joseph keek over de Maas, waar Sclessin ligt en in de verte het stadion van voetbalclub Standard alleen te zien was door de lichten die er brandden. Een dikke mist hing over de rivier en er waaide een ijzige wind langs de enorme verlaten industriegebouwen en de verroeste stalen buizen die het landschap beheersten. Maar Joseph voelde de koude vrieslucht niet meer, want hij werd verwarmd door een hoop die hij nooit meer zou opgeven.

Nee, Ougrée zou geen vallei van dorre beenderen worden, een echte Waal is taaier dan dat!

Hugo Wilmaerts

Noten: Pékèt: Waalse jenever

Ougrée: industriedorp nabij Luik (deelgemeente van Seraing)

Wandeling langs de boorden van de Theems

Beste lezers en lezeressen, mijn vrouw en ik hebben van de herfstvakantie gebruik gemaakt om samen met onze jongste zoon Luther enkele dagen in Londen door te brengen, een trip die ik iedereen kan aanraden.

Londen is zonder meer een megastad, met groeiende voorsteden die zich eindeloos uitstrekken in de ommelanden, het is de hoofdstad van Groot-Brittannië en voorheen van het Britse Imperium, dat ten tijde van koningin Victoria (1819-1901) één vijfde omvatte van het landoppervlak op aarde. De administratieve regio Groot-Londen heeft 8.538.689 inwoners, waarvan ongeveer 44 % blanke Britten (alle blanken samengeteld zijn zo'n 60 %). De overige Londenaars zijn herkomstig uit alle hoeken van het vroegere Britse wereldrijk en van ver daarbuiten. Er zijn restaurants, cafés en markten die voeding en drank verschaffen van en voor elke mogelijke denkbare etnische groep. Ook religieus is er een enorme verscheidenheid, met als grootste groepen christenen (58 %), niet-religieuzen (15 %) en moslims (8,5 %). Bemerkenwaardig is dat moslims in Groot-Brittannië meer rechten hebben dan bij ons in België. Zo zie je soms zwartgeklede vrouwen op zijn Saoedisch met volledig bedekt gezicht, hoewel de meeste Londense moslima's zich kleden zoals bij ons de Marokkaansen. Moslims kunnen in familiezaken voor sharia-rechtbanken kiezen, die meestal sneller uitspraak doen dan de reguliere Britse rechtbanken. Maar critici zeggen dat dit een minderwaardige en vrouwvijandige vorm van rechtspraak is en dat geloofsgemeenschappen mensen kunnen onder druk zetten om te kiezen voor de sharia.

Christenen zijn er van alle mogelijke denominaties, met als talrijkste groep (als ik mag oordelen naar het aantal kerkgebouwen) de Anglicaanse staatskerk, waartoe de koninklijke familie behoort. Nabij ons hotel in de wijk Paddington stond een Anglicaanse kerk uit 1882 (Saint-James's) in neogotische stijl. Eigenlijk deed het interieur en alles eromheen mij denken aan een Rooms-katholieke kerk van bij ons. Anglicanen gaan naar de "Mis", vieren "gezongen Eucharistie" en hebben priesters. Gek genoeg is niet een Paus, maar de koningin van Engeland hoofd van deze kerk, al is dat alleen ceremonieel en is het in werkelijkheid de aartsbisschop van Canterbury die als "eerste onder gelijken" kerkvergaderingen voorziet. De Anglicaanse staatskerk maakt

duidelijk deel uit van het Britse "establishment", wat onder meer blijkt uit de centrale plek van sommige van haar gebouwen in het stadslandschap. Zo staat aan Trafalgar Square de kerk "Saint-Martin in the Fields", waar ik binnen een gedenkplaat zag voor de Britse gesneuvelden in de Anglo-Boerenoorlog (1899-1902). Een oorlog waarin de Britten duizenden vrouwen en kinderen opsloten in concentratiekampen! Maar laat ons niet te streng zijn voor onze Anglicaanse broeders en zusters, ze doen immers veel aan liefdadigheid en trachten oprecht uit te reiken naar iedereen (de ook bij ons bekende Alpha-cursus is ontstaan binnen het Anglicanisme). Of in al die kerken op zondag ook volk zit? Twijfelachtig, want van 1980 tot 2015 is het aantal Anglicaanse kerkgangers gehalveerd tot ongeveer 1,5 % van de Britse bevolking.

Soms zag ik twee verschillende kerkgebouwen van verschillende denominaties op enkele huizen van mekaar in dezelfde straat, bijvoorbeeld Rooms-katholiek en Anglicaans. Uitheemse kerken zoals de Nigeriaanse "Vrijgekochte Christelijke Kerk van God" (RCCG) zijn eveneens sterk vertegenwoordigd.

Centraal Londen is bezaaid met standbeelden, meestal van zegevierende generaals uit de vele oorlogen van het Britse Imperium. Weinig landen hebben de wereld van vandaag zozeer mee vorm gegeven als dit bezijden Europa gelegen eiland. Slechts twee van de standbeelden die ik zag, waren vrouwelijk: verpleegkunde-pionierster Florence Nightingale (1820-1910) en de in Schaarbeek door de Duitse bezetters terechtgestelde verpleegster en spionne Edith Cavell (1865-1915). Okee, hierbij vergeet ik de beeltenis van koningin Victoria, die je ook regelmatig tegenkomt en wiens portret in de hal van ons hotel hing. Het is nauwelijks te geloven hoezeer de Britten gehecht zijn aan hun koninklijke familie, er zijn zelfs postkaarten met hun foto's erop. Zoiets zou je in België zelfs aan de meest koningsgezinde Franstalige Brusselaar niet verkocht krijgen!

Ons hotel "Rose Garden" lag op een steenworp van de Kensingtonse tuinen die het verlengde vormen van het prachtige Hyde Park, waar Amerikaanse grijze eekhoorns stukjes voedsel komen eten uit je hand. De hotelreceptionistes waren Pools en de kuisvrouwen Aziatisch.

In een referendum op 23 juni 2016 stemde een krappe meerderheid van de Britten voor een uittreden van hun land uit de Europese Unie ("Brexit"). Immigratie lag in het hart van het debat: Groot-Brittannië

wil wel vrij verkeer van goederen en diensten in Europa, maar geen vrij verkeer van personen. De Britten willen zelf kunnen bepalen wie al of niet toegelaten wordt tot hun eiland en dat is voor hun makkelijker dan voor anderen, net omdat het land een eiland is. Wij reisden met de bus en reeds in Calais (Frankrijk) werden we gecontroleerd, eerst door Franse en daarna door Britse douaniers. Aangekomen in het Londense Victoria-busstation was er nogmaals een grondige en tijdrovende douanecontrole met scanners en doorzoeken van rugzakken. "Welkom in Londen" stond op de muur geschilderd in wel twintig talen, waaronder Nederlands en Frans, maar het voelde niet echt welkom aan. Normaal zou je toch verwachten in de Europese Unie ongehinderd heen en weer te kunnen reizen? Alleen is de vraag of Groot-Brittannië wel echt tot Europa behoort. Elke dag nam ik in de metro of op de bus de gratis krant London Evening News en ik moest vaststellen dat het enigste buitenlandse nieuws over de Amerikaanse presidentsverkiezingen ging. Nee, volgens mij ligt in het Britse gemoed Groot-Brittannië minstens ergens halfweg in de Atlantische Oceaan, nader bij de Noord-Amerikaanse grote broer, en niet op 33 kilometer van kaap Gris Nez nabij Calais. Dagelijks horen Britten ook Amerikaans Engels in televisieseries en films, wat wellicht een middelpuntzoekende kracht vormt die mee verklaart waarom tot vandaag Brits en Amerikaans Engels niet zijn uiteen gegroeid tot afzonderlijke talen.

Wie zich absoluut niet bekommerde om politieke beslommeringen was mijn zoon Luther. Voor hem was er één onbetwistbaar hoogtepunt aan onze trip: ons bezoek aan het stadion van zijn favoriete voetbalclub Arsenal. In Londen is alles groots, dus ook het Emirates-stadion, waar je een audio-rondleiding kunt krijgen in tal van talen, opnieuw met inbegrip van Nederlands en Frans. Wisten jullie overigens dat de prestaties van Arsenal wereldwijd door 100 miljoen mensen worden gevolgd? Van groots gesproken!

Hugo Wilmaerts

Noot:

Amerikaanse grijze eekhoorn: werd in Engeland geïntroduceerd vanaf 1876 en is dikwijls drager van een virus dat onschadelijk is voor hemzelf, maar dodelijk voor de Europese rode eekhoorn (dit is de soort die we in ons eigen Mechelse Tivoli Park zien). In Engeland en Wales is de inheemse rode eekhoorn grotendeels verdrongen door zijn minder schuwe grijze Amerikaanse tegenhanger.

Adventsbrief

We gaan weer naar de tijd van Advent en Kerst toe.

De kerkraad wil iedereen uitnodigen om mee Kerst te vieren en te blijven stilstaan bij de komst van onze Verlosser in de volgende erediensten:

Zaterdagavond 24 december is er de Kerstavonddienst die aanvangt om 20.00 uur.

Zondag 25 december om 10.00 uur vieren we Kerst in een samenzijn met zang, aandacht voor de kinderen en de jeugd, en wordt u de mogelijkheid geboden om zelf iets rond het thema Kerst naar voren te brengen (wel graag even de kerkraad op voorhand hierover inlichten). We besluiten met een gezamenlijke maaltijd met broodjes en koffiekoeken.

Uiteraard worden er voor de kinderen van oppas en nevendienst ook passende geschenken voorzien. Voor alle kinderen en voor onze jeugd zullen er ook snoepzakken zijn.

Om één en ander financieel mogelijk te maken, willen we een beroep doen op uw steun. Uw gift kunt u overmaken in een gesloten omslag aan één van de kerkraadsleden of storten op de rekening van Gemeenteleven (zie op de voorpagina)

We willen zeer graag weten wie we op 25 december mogen verwachten en vragen dan ook om uw naam op de lijst te zetten die in de kerkzaal hangt of te mailen naar ds Brouwer (jhbrouwer@protestant.com) of naar Georges Vandensavel (vandensavel.georges@busmail.net).

De kerkraad.

Christus is geboren!

